ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

ПІЦА ДЛЯ «КІБОРГІВ»

4

У ЗОНІ КОНФЛІКТУ

ВІЙСЬКОВІ РЯТУЮТЬ АВДІЇВКУ ВІД ГУМАНІТАРНОЇ КРИЗИ

5

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 11 КВІТНЯ 2015 РОКУ №40 (5375)

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗС УКРАЇНИ

ЗА БОЙОВИМ ДОСВІДОМ НАШЕ ВІЙСЬКО ОДНЕ З НАЙСИЛЬНІШИХ В ЄВРОПІ

На одному із загальновійськових полігонів Житомирщини триває навчання мобілізованих, призваних під час четвертої хвилі часткової мобілізації. За підготовкою десантників спостерігали начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко, представники Київської асоціації військових аташе, акредитованих в Україні, представники ОБСЄ та офіцери командування ВДВ ЗС України.

СТОР. 3

Фото Руслана ЛІННИКА

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

ТРИ ТИСЯЧІ КВАРТИР ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ

1 мільярд 140,5 мільйона гривень передбачено держбюджетом на будівництво та придбання житла для військовослужбовців Збройних Сил України. Зазначена сума чи не вперше за тривалий час відповідає показникам Комплексної програми забезпечення житлом військовослужбовців.

Це дозволяє Міністерству оборони збудувати та отримати більше 3-х тисяч квартир. Зокрема 1300 квартир — за рахунок придбання житла на умовах пайової участі на вторинному ринку та конкурсних засадах у регіонах України, 894 квартири — за рахунок продовження та завершення будівництва 11-ти житлових будинків, 587 квартир — за рахунок здійснення реконструкції будівель та споруд під житлові будинки. Про це повідомляє прес-служба Міністерства оборони України.

За останньою інформацією, станом на сьогодні у Кривому Розі завершено реконструкцію першої черги 100-квартирного житлового комплексу. 50 квартир уже готові до заселення сімей військовослужбовців Збройних Сил.

Відповідно до проведених конкурсних торгів на початку грудня 2014 року Міноборони уклало договір на придбання на умовах пайової власності 96 квартир у населеному пункті Михайлівка-Рубежівка Києво-Святошинського району. Зазначені квартири будуть готові до заселення новими господарями вже в II кварталі цього року.

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА

ПРОЕКТ СТРАТЕГІЇ ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДНОВЛЕННЯ РАКЕТНОГО ЩИТА ДЕРЖАВИ

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов назвав проект Стратегії національної безпеки першим документом, що був розроблений винятково з практичною метою комплексного захисту національної безпеки і територіальної цілісності України. Про це він заявив під час презентації проекту стратегії.

— Спільним недоліком усіх попередніх стратегічних документів у сфері національної безпеки і оборони України був відверто їхній декларативний характер. Ніхто не збирався виконувати приписи цих стратегій і доктрин. На цей документ очікує інший порядок, — сказав він.

Олександр Турчинов наголосив, що Стратегія національної безпеки є документом відкритим і обов'язковим для виконання. «На базі стратегії будуть відпрацьовуватись військово-технічні програми, які будуть реалізовані у воєнно-промисловому комплексі. Його реалізацію забезпечує Кабінет Міністрів України, органи виконавчої влади, органи сектору безпеки і оборони та інші державні органи відповідно до їхньої компетенції», — зазначив він.

Також Секретар РНБО повідомив під час презентації, що фінансове забезпечення стратегії безпеки є основним пріоритетом бюджетної політики держави. «Обсяг фінансування становить на рівні не нижче 5% від ВВП країни», — сказав Олександр Турчинов.

Проект Стратегії національної безпеки України передбачає відновлення ракетного щита держави. Олександр Турчинов зазначив, що робота з відновлення ракетного щита здійснюється відповідно до міжнародних зобов'язань, йдеться у повідомленні на офіційному сайті РНБО України. «Ми дотримуємося взятих на себе зобов'язань. У той же час, у першу чергу ми маємо розраховувати на власний потенціал. І наші військово-технічні програми будуть скеровані на те, щоб мати ефективну зброю для захисту нашої країни», — наголосив він.

Секретар РНБО зауважив, що головним завданням оборонно-промислового комплексу є забезпечення потреб нашої армії і Національної гвардії в сучасній високотехнологічній зброї. «Ми працюємо над побудовою у межах нашого оборонно-промислового комплексу потужних систем і технологій, що візьмуть на озброєння всі сучасні технології», — наголосив Секретар РНБО.

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

Народна армія
11 квітня 2015 року

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

УКРАЇНА БУЛА, Є І БУДЕ МОРСЬКОЮ ДЕРЖАВОЮ

Президент Петро Порошенко розпочав робочу поїздку до Одеси з вшануванням пам'яті моряків, які віддали свої життя, захищаючи місто в роки Другої світової війни. Під час відвідання меморіального комплексу «Пам'ятник невідомому матросу» глава держави поклав квіти до центральної стели на алеї слави.

Петро Порошенко також відвідав флагман Військово-Морських Сил України — фрегат «Гетьман Сагайдачний». Спілкуючись із моряками, Президент заявив про початок реалізації програми відродження українського військово-морського флоту. «Україна була, є і буде морською державою», — заявив Петро Порошенко.

За словами Президента, запорукою відродження слави ВМС України стане не лише їхнє технічне переоснащення. «Головним у цьому є справжній український патріотичний бойовий дух. Упевнений, що спільними зусиллями ми подолаємо всі труднощі й відродимо флот. Головне, що в нас є його основа — військові моряки, вірні присязі й флотським традиціям, готові виконати свій обов'язок перед народом України», — сказав Президент.

Глава держави зазначив, що, з урахуванням усіх реальних загроз національної безпеки України, військовий флот має бути сучасним, високотехнологічним та взаємосумісним з країнами-партнерами.

«Подібно тому, як ми за рік з нуля створили боєздатну армію на суходолі, ми здатні повторити подібне диво й на морі», — сказав Президент, зазначивши, що це завдання потребує значних фінансових ресурсів, які влада буде знаходити, незважаючи на надзвичайно складне економічне становище та ситуацію на Сході країни, повідомляє прес-служба глави держави.

«З метою реалізації Морської доктрини України започатковую пілотний проект відродження та розвитку Військово-Морських Сил», — повідомив Президент, зауваживши, що до цієї роботи буде залучено вітчизняних і закордонних експертів. Бойове ядро флоту складатимуть кораблі-носії ударної зброї, берегові ракетні й артилерійські комплекси, а також морська авіація і морська піхота. Для забезпечення безпеки і обороноздатності України в Азово-Чорноморському регіоні необхідно в найкоротші терміни розробити та реалізувати Державну цільову програму розвитку кораблебудування на період до 2035 року.

Глава держави вручив цінні подарунки курсантам Одеської національної морської академії, нахімовцям, які у березні 2014 року після захоплення військового містечка в Севастополі відмовилися виконувати злочинний наказ щодо переходу до лав збройних сил Російської Федерації, не дозволили зірвати прапор Військово-Морських Сил Збройних Сил України, під час підйому прапору Росії вийшли на загальне шикування та виконали Державний Гімн України — в пику зрадникам. «Подяка та низький уклін вам за цей подвиг від всього Українського народу», — сказав Президент.

ПРИВІТАННЯ
З НАГОДИ СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Товариші генерали і адмірали, офіцери, прапорщики і мічмани!
Товариші сержанти, старшини, солдати і матроси!
Шановні працівники Збройних Сил України!
Дорогі бойові побратими!

Щиро вітаю вас із найвеличнішим християнським святом — Світлим Христовим Воскресінням!

В усі часи історії християнського світу Великдень засвідчував перемогу віри, надії та любові, торжество істини та справедливості, праведності й величі духу. Цей світлий день нагадує нам — захисникам рідної землі про приклади жертовності, шляхетності та лицарської звитяги в боротьбі за духовну свободу та національну незалежність Батьківщини.

У ці Пасхальні дні висловлюю щирі слова вдячності особовому складу Збройних Сил України за сумлінне виконання службових обов'язків, мужність та вірність Військовій присязі, виявлені під час захисту суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості нашої держави.

Вірю, що світло Божого благословення освітить нам дорогу до перемоги у боротьбі за майбутнє наших дітей, країни та всієї нації, бо свята справа — захист рідної землі від агресора споконвічно була освячена всенародними молитвами.

Сердечно бажаю всьому особовому складу Збройних Сил України, ветеранам війни та військової служби міцного здоров'я, щастя та добробуту!

Нехай Господь дарує вам любов, радість, мир та злагоду на довгі роки, а величне свято Світлого Воскресіння стверджує наші переконання про те, що добра воля нагороджується перемогою, а чесна справа увінчується славою.

Христос Воскрес!

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник В.М. МУЖЕНКО

ОФІЦІЙНО

Генерал-майор Ігор ПАВЛОВСЬКИЙ призначений заступником Міністра оборони України

Відповідне розпорядження Кабінету Міністрів України № 305-р від 8 квітня 2015 року оприлюднено на Урядовому порталі.

ОГОЛОШЕННЯ

Командування Сухопутних військ Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади начальника Військової академії (м. Одеса) відповідно до вимог Інструкції про порядок заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових, науково-педагогічних (педагогічних) працівників у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів та науково-дослідних установах Збройних Сил України на конкурсній основі, затвердженого наказом Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 27.01.2015 № 37/51 (зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14.02.2015 за № 162/26607).

Посада, яка заміщується: начальник Військової академії (м. Одеса), ШПК «генерал-лейтенант», посадовий оклад — 1920–2080 гривень.

Умови конкурсу: в конкурсі можуть брати участь особи, які мають науковий ступінь, вчене звання, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше десяти років, оперативно-стратегічний рівень військової освіти, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління, або особи, які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління стратегічного та оперативного рівнів (не менше десяти років) та оперативно-стратегічний рівень військової освіти.

Для участі в конкурсі надсилаються наступні документи (матеріали): рапорт, який подається за командою; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби, копії документів про науковий ступінь, вчене звання; список наукових праць (винаходів) — за наявності; витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу, ніж та, на якій перебуває).

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом шістдесяти днів з моменту опублікування оголошення.

Документи надсилаються на адресу: 04119, м. Київ-119, вул. Дегтярівська, 19, військова частина А0105, секретарю конкурсної комісії з поміткою «на конкурс».

УКРАЇНА І СВІТ

«ПОЛЬЩА ПОДАЄ РУКУ УКРАЇНІ ТА РОБИТИМЕ ВСЕ, ЩОБ ЦЕ ЗРОБИЛИ Й ІНШІ ДЕРЖАВИ ЗАХІДНОГО СВІТУ»

Українці на Сході країни протистоять агресору, захищаючи не лише свою державу, а й усю Європу. Про це заявив президент Польщі Броніслав Коморовський під час виступу на пленарному засіданні Верховної Ради України.

КОЛИ СИНИ УКРАЇНИ ГИНУТЬ НА СХОДІ УКРАЇНИ, ЗАХИЩАЮЧИ СВОЮ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, ВОНИ ТАКОЖ ЗАХИЩАЮТЬ ЄВРОПУ, ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ ЇЇ ВІД ПОВЕРНЕННЯ ІМПЕРСЬКОГО МИСЛЕННЯ, ВІД РІШЕНЬ, ЩО ЗАГРОЖУЮТЬ УСІЙ ЄВРОПІ

— Сьогодні, коли сини України гинуть на Сході України, захищаючи свою незалежність, вони також захищають Європу, вони захищають її від повернення імперського мислення, від рішень, що загрожують усій Європі. Силою, яка об'єднує українців, є ваше відчуття національної гідності та любов до своєї землі, — зазначив Президент Польщі та додав, що проєвропейська революція триває, а під час революції та війни на Донбасі український народ.

Він також наголосив, що не можна не помічати, що «в Україні є солдати, танки, БТРи, зенітні установки агресора». — Брехнею світ пройдеш, та назад не вернешся. Так говорить українське прислів'я. Західний світ мусить зрозуміти, що буде безпечний лише тоді, коли буде безпечна Україна, — наголосив він.

— Країни ЄС і НАТО визнають територіальну інтегральність України у межах, встановлених у 1991 році. Зміни кордонів проти волі українців завжди будуть нами засуджені, — зауважив Броніслав Коморовський та зауважив, що двері до структури західного світу та ЄС мають бути відкритими для України.

«Українська держава зараз перебуває у складних умовах, і взаємодія з Польщею забезпечує допомогу Україні в захисті суверенітету, територіальної цілісності й незалежності в умовах російської агресії», — заявив Президент Петро Порошенко за підсумками переговорів з Президентом Польщі Броніславом Коморовським.

Президент відзначив створення спільної Українсько-Польсько-Литовської бригади, яка вже незабаром розпочне тренування для набуття повних оперативних можливостей для виконання функцій з підтримання миру і безпеки, повідомляє прес-служба глави держави.

Під час зустрічі було приділено особливу увагу розгортанню в Україні миротворчої місії ООН, що відіграє надзвичайно важливу роль у деескалації конфлікту на Донбасі. «Якщо раніше ставлення до ідеї миротворців було дуже прохолодним, то сьогодні всі розуміють, що питання миротворців є найбільш ефективним методом деескалації конфлікту. Підкреслюю: не заморожения, а деескалації», — зазначив Петро Порошенко та повідомив, що нині відбувається підготовка зустрічі міністрів у «нормандському форматі», де основною темою має бути питання миротворців.

Своєю чергою Президент Польщі зазначив, що його країна підтримує ідею введення миротворців на Донбас, додавши, що «це є нелегким шляхом, бо потребує рішення Радбезу ООН».

Одним із ключових питань зустрічі стало поглиблення українсько-польської співпраці в питаннях військово-технічного співробітництва, зміцнення оборонного потенціалу України та регіональної безпеки.

Особливо Петро Порошенко акцентував увагу на важливості для України польського досвіду реформ. Польща надасть консультативну допомогу при проведенні реформи з децентралізації влади. Також порушувалось питання співпраці країн у форматі новоствореної Конституційної комісії, бо ключовим стрижнем конституційних змін має бути децентралізація влади.

«Надзвичайно важливо для мене було почути позитивну оцінку пана Президента щодо тих реформ, які зараз відбуваються в Україні. Ми не лише боронимо свою державу, не лише ефективно будуємо Збройні Сили та армію, ми не лише ведемо героїчну боротьбу за захист суверенітету, територіальної цілісності та незалежності нашої держави, але ми модернізуємо країну», — зауважив Петро Порошенко та наголосив, що Польща була, є і буде ключовим стратегічним європейським партнером нашої держави.

Сторони також обговорили координацію дій у контексті саміту «Східного партнерства», який відбудеться наприкінці травня в Ризі щодо визнання європейської перспективи для України та підтримки української позиції щодо надання Україні безвізового режиму з 1 січня 2016 року.

ГРОМАДСЬКА ПРИЙМАЛЬНЯ МІНІСТРА ОБОРОНИ

ТРЕБА ЧУТИ ЛЮДЕЙ

У Регіональний громадській приймальні Міністра оборони України в Чернігові, прийом громадян з особистих питань провів заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед.

Загалом у Чернігові до приймальні звернулися 23 особи. Частина проблемних питань, які озвучили громадяни, була вирішена на місці.

Так, жінки ініціативних груп, що представляли інтереси військовослужбовців 41-го та 13-го окремих мотопіхотних батальйонів ЗС України, порушили питання демобілізації бійців, які відслужили річний термін у зоні АТО. Як повідомив жінкам заступник Міністра оборони — керівник апарату, упродовж квітня — травня відбудеться планова ротація особового складу підрозділів, які рік виконували завдання на Сході України. Зараз вони підпорядковуються керівництву АТО. Тому Петро Мехед запевнив, що у визначені терміни, як тільки пройде заміна, вояки-герої повернуться до своїх сімей. А військовослужбовцям, які виявлять бажання служити й надалі, буде запропоновано укласти контракти.

Крім цього, жінки порушували питання щодо звільнення чернігівських вояків, які перебувають у заручниках у терористів. Заступник Міністра оборони — керівник апарату зазначив, що ця робота триває щоденно і проблема поступово вирішується.

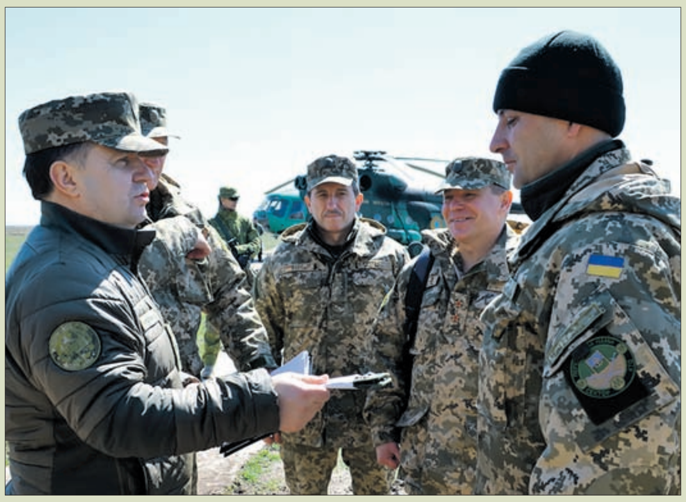
— Питання про звільнення з полону бійців із Чернігівщини я тримаю на особистому контролі, — наголосив Петро Мехед.

Підсумовуючи прийом громадян у Чернігові, заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед визначив завдання представникам оперативного командування «Північ» та керівництву Чернігівського обласного військового комісаріату — робити все можливе, аби «не заганяти» будь-яке звернення, заяву чи скаргу в глухий кут, а вміти слухати людей, проводити переконливу та роз'яснювальну роботу, керуючись законами.

Олег СУШИНСЬКИЙ, Чернігів

ВІДВАЖНІ ПАТРІОТИ

УКРАЇНЦІ ПИШАЮТЬСЯ СВОЇМИ ЗАХИСНИКАМИ

Під час робочої поїздки на полігон «Широкий лан» Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак особисто оглянув процес підготовки військовослужбовців, які призвані в межах четвертої хвилі мобілізації. Мобілізованих готують до виконання завдань професіонали-інструктори, що мають бойовий досвід у ході проведення АТО.

Після ознайомлення із учбовими місцями та спостереженням за виконанням учбових стрільб Міністр оборони України Степан Полторак нагородив найкращих командирів підрозділів Збройних Сил України відзнакою Міністерства оборони України — іменною вогнепальною зброєю. Також за дорученням Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Петра Порошенка шестеро найкращих військовослужбовців-учасників АТО були нагороджені державними нагородами.

Також у цей день за особисту мужність та героїзм, виявлені під час виконання спеціальних завдань у ході антитерористичної операції, зразкове виконання військового обов'язку, вірність Військовій присязі та високий професіоналізм п'ятнадцятеро військовослужбовців Збройних Сил України були нагороджені відзнакою Міністерства оборони України — нагрудним знаком «За військову доблесть»; сорок дев'ять бійців нагороджені відзнакою Міністерства оборони України — нагрудним знаком «Знак пошани», п'ятеро військовослужбовців були нагороджені цінним подарунком — годинником, повідомляє прес-служба Міністерства оборони України.

«Пишаюся вашою мужністю та відвагою! Від того, як міцно ви стискаєте мою руку, я відчуваю внутрішню силу кожного бійця та щиро вірю, що ми переможемо», — зауважив Степан Полторак.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗС УКРАЇНИ

ЗА БОЙОВИМ ДОСВІДОМ НАШЕ ВІЙСЬКО ОДНЕ З НАЙСИЛЬНІШИХ В ЄВРОПІ

Гості спостерігали за плановими заняттями українських десантників, які під керівництвом інструкторів-учасників АТО вдосконалювали вишкіл з вогневої підготовки зі стрілецької зброї, озброєння бойових машин, протитанкових засобів. Також мобілізовані відпрацьовували пересування на полі бою, штурм і оборону, водіння і десантування з автомобілів «Спартан» і БТР-80, проходили обкатку танком та долали смугу розвідника.

— Сьогодні українська армія є однією з найсильніших у Європі з урахуванням того досвіду, який ми отримали за рік проведення АТО. Нині підготовка мобілізованих проводиться у 4-х навчальних центрах і на 5-ти полігонах, — зазначив генерал-полковник Віктор Муженко.

Він також наголосив, що під час четвертої хвилі мобілізації були змінені підходи до підготовки: військовослужбовців відправляють спершу до навчальних центрів і полігонів, де вони проходять півтора-двомісячну підготовку, і тільки після цього направляються у військові частини.

Також представники військового керівництва країн, які представляє Київська асоціація військових аташе, та керівництво Генерального штабу обговорили ситуацію в Україні, питання розвитку та підготовки Збройних Сил України.

— Ми приємно здивовані такою трансформацією українського війська, яку на власні очі побачили під час перебування на планових заходах з бойової підготовки ВДВ, — зазначили представники асоціації військових аташе.

Микола ФЕДОРКІВ,
«Народна армія»

Початок на 1-й стор.

Фото Руслана ЛІННИКА

ПІДГОТОВКА МОБІЛІЗОВАНИХ

«ЗА МІСЯЦЬ ОТРИМАВ БІЛЬШЕ ДОСВІДУ, НІЖ ЗА ПІВТОРА РОКУ СТРОКОВОЇ»

На Львівщині на базі 184-го навчального центру Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного завершується навчання мобілізованих, призваних під час другого етапу четвертої хвилі часткової мобілізації. Упродовж майже місяця декілька тисяч військовослужбовців щодня вдосконалювали свою професійну майстерність за відповідними напрямами підготовки. Попереду — етап бойового злагодження вже у складі штатних підрозділів. Після чого ці військовослужбовці замінять своїх колег на передовій.

— Під час підготовки максимальну увагу було приділено саме практичним заняттям. Шість днів на тиждень по десять годин кожен день військовослужбовці проводили на польовій навчально-матеріальній базі. Кожне відділення займалося за окремою програмою, з урахуванням специфіки конкретного військового фаху, — розповів заступник начальника центру з навчальної роботи підполковник Олександр Молоков.

Фото автора

Як зауважив заступник начальника 184-го навчального центру по роботі з особовим складом підполковник Володимир Безбородов, у програму підготовки військовозобов'язаних були внесені певні корективи. Зокрема, більше часу відведено на заняття з кидання ручної гранати, стрільбі з підствольного гранатомета та рукопашному бою.

— Якщо минулого етапу ми змушені були одягати особовий склад у канадський однострій, то цього разу військовослужбовці були забезпечені українською формою одягу нового зразка, — зауважив підполковник Володимир Безбородов.

За висновками безпосередніх начальників та командирів особовий склад готовий до виконання завдань за призначенням.

Оцінку своїй підготовці дали й самі військовозобов'язані.

— Свого часу служив у частині зв'язку, що в Полтаві. Цього разу обрав фах механіка-водія МТЛБ. Вибір був свідомий, адже колись навчався на тракториста та працював за цим фахом. Тому освоїти військову машину було нескладно. Проте мої товариші, які не мали досвіду водіння такої техніки, після інтенсивних занять навчилися впевнено водити багатоцільовий тягач. Освоїв і багато нового для себе, наприклад, тактику ведення бойових дій, набив руку на стрільбі з різних видів стрілецької зброї. За цей місяць отримав більше досвіду і навичок у володінні зброєю та військовою технікою, ніж за півтора року строкової, — розповів сержант Василь Буга.

До розмови долучився стрілець солдат Валерій Грибинчук.

— Програма була насиченою, а підготовка динамічною. За цей короткий час цілком освоїв зенітну установку ЗУ-23–2 та інше озброєння, що є в підрозділах протиповітряної оборони Сухопутних військ. Звичайно, що досвіду забагато не буває. Тому наполегливо треба буде навчатися військовій справі й у своєму штатному підрозділі, — зазначив військовослужбовець.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

Народна армія
11 квітня 2015 року

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

З документів, як потім підтвердила розвідка, випливало: сапери відбили нову машину в особового складу розвідувально-диверсійної групи з 25-го полку спеціального призначення збройних сил РФ

ПІЦА ДЛЯ «КІБОРГІВ»

В АБСОЛЮТНІЙ ТЕМРЯВІ ПІД ДОЩЕМ З МЕТАЛУ ТА БЕТОНУ ГОЛОВИ БУЛО НЕ ПІДНЯТИ, БІЛЬШЕ ДВОХ ГОДИН САПЕРИ НЕРУХОМО КЛЯКЛИ НА МЕРЗЛІЙ ЗЕМЛІ. КОЛИ ВЩУХЛО, ДО НИХ ПРОКРАЛИСЯ СВОЇ, ВЕЛІЛИ ВСІМ, НАЧЕ МАЛЮКАМ В ДИТЯЧОМУ САДОЧКУ ПОБРАТИСЯ ЗА РУКИ, ЗМІЙКОЮ ВТЯГНУЛИ ХЛОПЦІВ У БУДІВЛЮ. СЛАВА БОГУ, БЕЗ ВТРАТ

Кіношний напівробот не боїться і не мерзне. Його не вивертає від змішаного запаху нечистот і ворожих трупів. Він не знає втоми, не сумує за ріднею і не молиться Богу — на відміну від людей. Але в реальному світі все по-іншому. Бачив би хто, наприклад, розширені очі двох офіцерів-десантників, коли майор Рудь з позивним «Братішка» в останню мить обома долонями заблокував гранату Ф-1. З «ефки» під натиском плеча одного з офіцерів вже сходила струна «розтяжки». Терористи її встановили не дуже грамотно, і шпилька чеки запалу на мить зачепилась за лист гіпсокартону. Тільки це й врятувало життя всім трьом. Після знешкодження гранати десантники трохи ніяково хлопнули майора по плечу — віддячимо.

14 жовтня минулого року ротаційний загін батальйону 91-го окремого інженерно-саперного полку під командуванням майора Валерія Рудя попав під нещадний обстріл, як тільки його «броня» влетіла під розбитий термінал донецького аеропорту. В абсолютній темряві під дощем з металу та бетону голови було не підняти, більше двох годин сапери нерухомо клякли на мерзлій землі. Коли вщухло, до них прокралися свої, веліли всім, наче малюкам в дитячому садочку побратися за руки, змійкою втягнули хлопців у будівлю. Слава Богу, без втрат — видихнули всі сапери, але рано, далі було «веселіше».

— Розповім, як ми взяли третій поверх старого терміналу. Разом із нами позиції тримали десантники 79-ї окремої аеромобільної бригади під командуванням офіцера за позивним «Грифон», — говорить Валерій. — Ми з ним планували і готували цей штурм протягом двох діб. Я з підлеглими непомітно змінив схему загороджувального мінування над підвальним комплексом, виставив невеличкі направлені вибухові поля на шляхах імовірного відступу бойовиків. Десантники між тим турбуючим вогнем потроху витісняли з протилежних позицій ворожих снайперів і гранатометників від гнізд, з яких вони могли завадити атакуючій групі.

По готовності ми з «Грифоном» наказали підлеглим, окрім основних, підготувати по декілька боєкомплектів, заряджених винятково трасуючими кулями. Розрахунок був на ефект несподіванки, хвилинну розгубленість та паніку ворога. Ні ми, ні терористи зазвичай з міркувань скритності позицій такими набоями не користувалися. Тому задум дуже гарно вписався в загальний план. Вночі в призначений час підрозділ «Грифона» відійшов від займаних позицій, очистивши для групи штурмової і вогневого прикриття лінію атаки, і з нових укріплень вдарив трасерами по лінії захисту російських найманців. Основна група також нанесла пригнічуючий вогневий удар тими ж таки трасерами і кількома ланками в дві хвилі пішла на штурм третього поверху. З гордістю скажу, це було гарно: мерехтливі снопи куль неначе вимили з будівлі всю сепаратистську нечисть, а її відступ було чутно по тому, як спрацьовували під ворожими ногами наші міні-сюрпризи...

Потім розлючений ворог дві доби контратакував посилені за рахунок здобутого поверху українські позиції. Згодом терористи зрозуміли марність своїх спроб, подальші бої точились у відносно в'ялому режимі. І все було б нічого, але на ділянках перед лінією оборони «кіборгів» почали розкладатись трупи вбитих терористів, запах від них стояв ще той. Рудь підійшов до вирішення проблеми знову творчо. Взяв телефон і набрав номер піцерії, який побачив на залишках рекламного щита.

— Алло, девушка, здравствуйте! Я не местный, нашёл телефончик вашей пиццерии через Интернет… Да, да, хочу заказать много пиццы… Ну, так и нас много, целый взвод, и деньги есть. Кстати, тут у нас соседи хулиганят, а мы люди мирные. Не подскажете, по какому телефону сейчас в Донецке можно вызвать милицию? Сто два? Спасибо!.. Куда доставить пиццу? В аэропорт украинским «киборгам». Кто говорит? Аноним…

— Алло, Донецк? Милиция? Представтесь, пожалуйста. Вот что, товарищ майор донецкой милиции, передайте друзьям вашим из ДНР, что завтра с двенадцати дня в аэропорту украинцы на время прекратят огонь. Пусть подгоняют тракторную технику, собирают трупы братские... Броню не пустим, по тракторам не будем бить до их отъезда... Кто говорит?.. Украина!..

Через деякий час після цих дзвінків по наших позиціях на терміналі бойовики вдарили з усіх навколишніх стрілецьких і артилерійських засобів. Але наступного дня о дванадцятій на нейтральну смугу обережно заповзли трактори з причепами. Російські найманці під наглядом українців зібрали тіла своїх загиблих і подалися геть. А замовлену піцу, за словами Валерія, його «кіборги-сапери» ще неодмінно скуштують в українському Донецьку після закінчення війни.

Між двома ротаціями в «старий» та «новий» термінали аеропорту і після них Валерій з підрозділами свого батальйону виконав десятки інженерно-саперних, розвідувальних, конвойних бойових завдань в Пісках, Тоненькому, Луганському, Миронівці тощо. Здебільшого за шість місяців події вже почали зливатись у свідомості в одну суцільну стрічку. Та деякі випадки, як нещодавній з КАМАЗом з написом на кабіні «Добрий», не забудуться. Одного дня за бойовим розпорядженням командира частини невеличка група під контролем «Братішки» мінувала проміжки в розривах районів оборони. Його група в силу специфіки та секретності завдання була невеликою і діяла у відриві від основних сил. Тому майор звично сховав «броню» в складці місцевості й до заданої полоси мінування наказав рухатись потайки.

Нагородою за обережність стала поява КАМАЗа під російськими розпізнавальними знаками. Авто зупинилось за кілька сотень метрів від дозору, з нього вискочили гарно екіпіровані вояки і, як у відомому анекдоті, дістали топографічні карти, почали звірятись з місцевістю… «Братішка» миттю зрозумів, що групу зараз викриють, і його єдиний шанс на перемогу — блискавична атака. В гарячковому передчутті успіху він розіслав на фланги від авто своїх підлеглих з особистими розпорядженнями на бій, дав завдання водію-механіку бойової машини піхоти, якого в батальйоні за хоробрість всі називають виключно на ім'я і по батькові Миколою Миколайовичем.

Сапери підібралися ближче, непомітно взяли терористів у напівкільце. Першим вдарив з автомата по кабіні КАМАЗа сам Рудь. Ворог якось підозріло швидко оцінив, що опинився у вогневому мішку і, покинувши автомобіль, почав злагоджений відступ перебіжками, відстрілюючись і розосереджуючись. Сили сторін були приблизно рівними, але крапку в бою поставила неочікувана для російських найманців і трохи театральна поява з балки ревучого БМП Миколи Миколайовича. Хто знає, як би склався цей бій, якби терористи знали про відсутність в башті навідника-оператора, роль якого на період виконання секретного завдання взяв на себе «Братішка». Та вороги, забувши про гранатомети за спинами, зникли в різних напрямках.

— КАМАЗ з назвою «Добрий» повинен служити добрим людям, а не всякій там наволочі, — сміявся Рудь зі своїми саперами вже на запасних позиціях, розбираючи трофеї, — два автомати бойовики нам подарували... купу спорядження... Документи якісь…

З документів, як потім підтвердила розвідка, випливало: сапери відбили нову машину в особового складу розвідувально-диверсійної групи з 25-го полку спеціального призначення збройних сил РФ.

Ми розмовляли з майором Рудем у наметі пізно ввечері. Він поспішав, бо очікував виїзду за мобілізованим поповненням і відповідав на часті телефонні дзвінки. Але щойно заговорили про його 91-й інженерно-саперний полк, ще затримався.

— Полком пишаюся без зайвого пафосу. Зараз обіймаю посаду заступника командира батальйону по роботі з особовим складом. Весь цей особовий склад знав, знає і буде знати, що служить у полку, в якому свого часу був полковником-гусаром герой війни 1812- го року легендарний російський поет Денис Давидов. Якщо маєте можливість, передайте сучасним росіянам таке: жоден «брат» не буде довго гуляти по моїй домівці зі зброєю в руках. Обіймаю родичів північних і підписуюсь: майор Збройних Сил України «Братішка».

Віктор ШЕВЧЕНКО,
із зони АТО

ВІРНІ СИНИ УКРАЇНИ

«КОЙОТИ» ПОВЕРНУЛИСЯ ДОДОМУ

На Рівненщину повернувся підрозділ Центральної артилерійської бази озброєння, що близько трьох місяців виконував завдання в зоні антитерористичної операції на Сході України.

Серед основних завдань військовослужбовців були супровід військових колон з боєприпасами та обслуговування техніки. За рішучість, безстрашність і оперативність у зоні проведення АТО їх прозвали «койотами».

Вдома героїв зустріли на центральній площі рідного міста рідні, друзі, представники державних органів влади та місцевого самоврядування. Під час вітального слова командир частини полковник Олександр С. вручив бійцям АТО відомчі відзнаки Міністерства оборони України.

Олександр ГАЙН,
Рівне

У ЗОНІ КОНФЛІКТУ

ВІЙСЬКОВІ РЯТУЮТЬ АВДІЇВКУ ВІД ГУМАНІТАРНОЇ КРИЗИ

Авдіївка зустріла нашу колону з гуманітарною допомогою для мирних мешканців містечка холодною весняною зливою та мобільними заслонами десантників. І хоча транспорт «вели» офіцери оперативної групи військово-цивільного співробітництва при штабі АТО, перевірка все ж проходила під прицілами двох кулеметів і автоматів із блокпоста.

Річ у тім, що останнім часом в Авдіївці, окрім частих обстрілів, спостерігається посилена діяльність ворожих диверсійно-розвідувальних груп, зокрема «ряжених». Буквально перед нашим приїздом бійці одного з армійських підрозділів виявили на шляхах постійного руху військовослужбовців надпотужний фугас. Вранці саперам довелося його підірвати, бо заряд був обладнаний пристроями, які виключали його технічне знешкодження. А за годину під час чергового обстрілу передових позицій українських підрозділів у жилому кварталі поряд з військовими розірвався крупнокаліберний снаряд. А це є свідченням того, що в місті працював ворожий артилерійський корегувальник.

Наш вантаж — декілька тонн продуктів харчування, питна вода й теплий одяг для мешканців Авдіївки, яка за даними штабу АТО зараз перебуває на межі гуманітарної катастрофи. До очільника групи військово-цивільного співробітництва полковника Володимира Лямзіна безпосередньо звернувся командир десантного підрозділу, який тримає оборону на одній із ділянок по лінії зіткнення з бойовиками. За його словами, реальна гуманітарна обстановка в місті дуже далека від тієї, яку бачать і представляють у доповідях цивільні адміністрації. Офіцер негайно направив до населеного пункту координаційну ланку своїх офіцерів, які мають досвід участі в миротворчих операціях як у різних регіонах світу, так і в зоні АТО. Ці офіцери давно працюють у багатьох населених пунктах Сходу України в бойових умовах, і тому добре орієнтуються в проблемах прифронтових міст і сіл.

Через дві доби координатори доповіли: необхідно негайно втрутитися в ситуацію на рівні військово-цивільної адміністрації регіону. Дорогою до міської ради полковник Володимир Лямзін коментує таку термінову:

«Нашим фахівцям добре відомо, що іноді запізніла реакція цивільної влади на різке погіршення ситуації призводить до не менш різкого соціального напруження з відповідними військовими і невійськовими наслідками. В час, коли ми просто зобов'язані буквально щодня доводити місцевому населенню ту просту істину, що всі ми — один народ, одна країна, будь-яке зволікання дорівнює злочину. Після звільнення від терористів міст і сіл ми перш за все налагоджуємо конструктивний діалог усіх сторін, створюючи умови для відновлення гуманітарної сфери та зруйнованої інфраструктури. Швидкість адекватного впливу на загрози для нас понад усе, бо вона дає змогу запобігти новому застосуванню військової сили.

Зараз ми бачимо чітку картину того, що Авдіївка через низку причин балансує на межі соціального вибуху. Більшість містян мають тісні зв'язки з протилежною стороною. Настрої, у багатьох, скажу вам, не на нашу користь. Зараз зустрінемось з представниками адміністрації — закладаюсь, нам покажуть купу виправдовувальних папірців. Згадайте Краматорськ…»

Згадую. У Краматорську на складах — тонни привезених волонтерами і благодійними організаціями продуктів харчування, десятки кубометрів мішків зі вже майже непотрібним зимовим одягом. Завантажуємо авто, розмовляємо з представником координаційного штабу обласної влади з питань надання та розподілу гуманітарної допомоги Наталією Кулініч. Жінка охоче розповідає про волинян, киян, івано-франківців, які привозять благодійну допомогу в регіон, про благодійні організації самого регіону. Та впродовж бесіди з її слів виявилось, що «штаб області» — це аж дві нештатні посадові особи разом з нею включно. Людей для обліку та реєстрації вантажів у десять-двадцять тисяч кілограмів просто немає, тому гумдопомогу і приймають, і передають «на око».

Для довідки: з початку року волонтери поставили сюди близько двохсот п'ятдесяти тонн лише продуктів харчування.

Полковник Володимир Лямзін через радіопередавач зв'язується з офіцером-координатором, той зустрічає і проводить колону до міської адміністрації, розставляє офіцерів на позиції навколо будівлі, вказує на небезпечні напрямки. Зустрічаємось із секретарем міської ради Артемом Сабадашем.

Артем Вікторович добре володіє інформацією про стан справ у Авдіївці. Лінія зіткнення з бойовиками проходить по межі міських околиць. Обстріли житлових кварталів попри Мінські угоди відбуваються щодня. Багато присадибних та інших земельних ділянок або заміновані терористами, або нашпиговані несрацьованими боєприпасами. Зараз вибухові пристрої знешкоджені лише на території кладовища. З початку бойових дій загинуло 100 мирних мешканців Авдіївки, більше 500 були поранені. З 36 тисяч населення залишилось менше половини, якій нікуди виїхати. В місті 11000 квартир і 5600 приватних садиб. У 60% помешкань вибухами вибиті вікна, 30% житла зруйновано та потребує капітального ремонту, всі системи опалення «розморожені». Санітарний стан населеного пункту жахливий, населення потерпає від зграй бродячих тварин. З семи шкіл функціонують з частковим навантаженням лише дві. Не працюють банки, громадський транспорт, хлібопекарні, автозаправки, в більшості районів відсутня подача електроенергії, вода тільки технічна і роздається населенню в дуже обмежених об'ємах. Люди, які втратили житло, мешкають на території коксохімічного комбінату, виробництво на якому зусиллями його працівників не зупинено. Три тисячі заводчан відновлювали пошкоджені виробничі ланки одразу після закінчення чергових обстрілів.

Поки група Лямзіна накреслює з секретарем ради попередній план співпраці адміністрації безпосередньо з координуючою групою офіцерів, спілкуюсь з дуже примітною особистістю — одинадцятирічним Юрієм Юрійовичем (так до хлопчика звертались при мені всі дорослі). Підліток не відвідує розбиту школу, бо вона, як і його батьки, не працює. Натомість він займається волонтерством — кожного дня приходить до ради, допомагає нарізати плівку на вікна, роздає пенсіонерам допомогу, виконує доручення старших. Помітивши його заворожений погляд на автомат, даю потримати розряджену зброю в руках і запитую, чи піде він згодом служити в нашу армію. У відповідь прозвучало щасливе: «Так!»

Віктор ШЕВЧЕНКО,
із зони АТО

НА ВАРТІ БЕЗПЕКИ РУХУ

ОСОБЛИВОСТІ СЛУЖБИ ВІБДР НА ДОНБАСЬКИХ ДОРОГАХ

Офіцери Військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку не без гумору називають себе самою мирною, або «штатською» службою Збройних Сил України. Проте за час проведення антитерористичної операції четверо військовослужбовців служби правопорядку були поранені, один загинув…

У військових автоінспекторів немає броньованої техніки, а доводиться залежно від завдання йти або попереду колони, або в замиканні — тобто в найуразливіших місцях при вогневих ударах по колонах. Бувало, звісно, що їм від бойовиків діставалось.

Кожен день ставить перед службою нові питання для вирішення, нові проблеми для їхнього оперативного осмислення. Є поточні речі: супровід техніки, розгляд випадків типових порушень правил дорожнього руху або перевезення небезпечних речовин і предметів, заборонених способів перевезення людей, самовільного використання транспортних засобів. Інспектори карають порушників за допомогою адміністративних стягнень, передають матеріали справ відповідним командирам для притягнення винних до дисциплінарної відповідальності або прямо в суд… Але бувають і непересічні завдання, які без системного підходу рішення просто не мають.

Начальник Військової інспекції безпеки дорожнього руху в зоні АТО полковник Олександр РИГОРЧУК

— Репутації армійців дуже нашкодив трагічний випадок дорожньої пригоди з загибеллю людини в містечку Костянтинівка, — ділиться зі мною думками один із досвідчених військовослужбовців служби прапорщик Василь Телечко. — Ми з командиром екіпажу капітаном Богданом Фоком ледве пробралися скрізь розлючений, в основному нетверезий натовп, і в останню хвилину вивезли до Краматорська винуватців злочину. Одного з наших колег містяни жорстоко побили, та він не застосував зброю проти невійськових навіть для захисту власного життя. Тоді ж я на свої очі впевнився — блискавично організовані антиармійські акції не могли бути випадковими, їхні ініціатори просто вичікували слушної нагоди. Однак співвідношення, при якому переважна більшість жителів міста була налаштована проукраїнськи, змінилося до навпаки…

Богдан ФОК (зліва) і Василь ТЕЛЄЧКО

У результаті безперервного аналізу статистики і характеру порушень правил дорожнього руху фахівці інспекції ще до трагедії визначили в окремий сегмент адміністративної уваги відмобілізованих водіїв та механіків — водіїв, які давно втратили навички управління транспортними засобами. У поєднанні з можливістю вживання ними міцних напоїв вони стали групою ризику номер один. Штаб АТО на основі результатів аналізу сплланував і давно ввів у дію низку профілактичних заходів для попередження можливих негараздів… Однак біда, як звичайно, прийшла «невчасно», і її треба було давати лад негайно.

Адміністрація області за поданням штабу АТО прийняла рішення про заборону продажу алкогольних напоїв всім військовослужбовцям у всіх закладах торгівлі регіону. Для броньованої та іншої важкої техніки додатково обмежили можливість пересування населеними пунктами без крайньої на те необхідності. А інспекція безпеки дорожнього руху у виконання рішення командування, окрім напрацювання об'їзних маршрутів повз міста і села, взяла на себе ще й дипломатичну місію. На авто військових інспекторів були нанесені більш великі і яскраві написи «ВАІ», всі незадіяні на тактичних завданнях екіпажі були виведені на цілодобові сумісні з цивільною автоінспекцією чергування в населених пунктах регіону.

І зараз, через кілька тижнів після інциденту, ті ж мешканці Костянтинівки підходять до них і дякують за спокій у місті.

Віктор ШЕВЧЕНКО,
із зони АТО

Народна армія
11 квітня 2015 року

НА ВАРТІ ЗДОРОВ'Я

«НЕ ВІРИЛОСЬ, ЩО ТУТ МЕНІ ВІДНОВЛЯТЬ СЛУХ...»

ФАХІВЦІ КЛІНІКИ ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЇ ГОЛОВНОГО ВІЙСЬКОВО-МЕДИЧНОГО КЛІНІЧНОГО ЦЕНТРУ «ГВКГ» МО УКРАЇНИ ПОВЕРТАЮТЬ БІЙЦІВ АТО ДО ПОВНОЦІННОГО ЖИТТЯ

Медики-ветерани, які пропрацювали тут кілька десятиліть, не пам'ятають такого напливу молодих пацієнтів, як сьогодні. «Навіть під час війни в Афганістані їх було значно менше», — кажуть вони.

— У нас пройшли лікування понад 150 чоловік — учасників антитерористичної операції, — говорить начальник клініки оториноларингології Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України полковник медичної служби Іван Кузьмук. — Наші фахівці виконали десятки оперативних втручань, серед яких чимало складних. На щастя, всі вони пройшли вдало, і пацієнти виписались у цілком задовільному стані, а дехто навіть і позбувся застарілих проблем…

…Андрію Лисому — двадцять три роки. Хлопця мобілізували до армії, коли на Сході країни стало гаряче. Служити випало у десантному підрозділі, особовий склад якого перебував на блокпостах, виконував інші відповідальні завдання. Під час супроводження колони Андрій був поранений.

Осколкове поранення зовнішнього носа з переломом кісток та стінок придаткових пазух носа — такий діагноз поставили йому у Військово-медичному клінічному центрі Північного регіону. Там йому надали допомогу і, зважаючи на тяжкість поранення, доправили до Києва. Не переповідатиму всіх нюансів лікувального процесу, а скажу лише, що операція, яку провів полковник медичної служби Володимир Головко зі своїми колегами, тривала понад 3 години.

— Ми не лише повністю відновили пошкоджений орган, а й зробили так, що згодом ніхто і не здогадається про поранення, — каже Іван Олександрович. — Хлопець, до речі, дуже нервував, мовляв, який з мене наречений, коли на обличчі залишаться шрами. Сподіваюсь, що кохана дівчина Ярина не розлюбить його (посміхається) і не передумає виходити за нього заміж.

А ось у бойового побратима Ярослава сержанта Анатолія Т. діагностували акубаротравму вуха — глухоту. Зважаючи на це, при спілкуванні з хлопцем його співрозмовники писали йому записки. Сам хлопець теж адресував записку Івану Олександровичу Кузьмуку, написавши: «Пане лікарю! Поверніть мені слух…»

Згодом Анатолій відбув до рідної домівки, спілкуючись з оточуючими вже без записок. Щоправда для повного відновлення слуху повинен пройти певний час. А щоб запобігти будь-яким ускладненням, він через кілька місяців приїде до Києва, де його обстежать військові лікарі й за необхідності внесуть корективи у лікування.

У клініці лікуються та оперуються не лише військовослужбовці Збройних Сил України, а й інші громадяни, які зі зброєю в руках відстоюють нашу незалежність на Сході країни, зокрема військовики Національної гвардії, МВС, а також добровольці. Тут лікують тих, хто дістав найтяжчі поранення.

СЬОГОДНІ КЛІНІКА ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЇ, ЗВАЖАЮЧИ НА БОЙОВІ ДІЇ В УКРАЇНІ, ПРАЦЮЄ У ПОСИЛЕНОМУ РЕЖИМІ. ОПЕРАТИВНІ ВТРУЧАННЯ ПРОВОДЯТЬСЯ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СУЧАСНОГО МЕДИЧНОГО ОБЛАДНАННЯ.

Люди, які тут працюють, є відмінними фахівцями. Наприклад, полковники медичної служби Андрій Самойленко, Володимир Головко, підполковник медичної служби Валентин Олейніков віддали військовій медицині, зокрема отоларингології, десятки років життя, виконавши чимало складних оперативних втручань.

А полковник медичної служби у відставці Валерій Шербул, який до недавнього часу очолював клініку, є, за відгуками колег і самих пацієнтів, справжнім асом своєї справи.

Мають великий авторитет як серед колег, так і серед хворих й працівники Збройних Сил України — лікарі-оториноларингологи вищої категорії Сергій Лакіза, Лейла Омєрова, Антоніна Антонець.

Операційні сестри Наталя Аркатова, Тетяна Гаркуша, Тетяна Костенко є першими помічницями лікарів-хірургів. Вдячні хворі й медичним сестрам Ларисі Селезі, Світлані Підгайній, Тетяні Костенко та іншим їхнім колегам. Не лише за професіоналізм, а й за добре слово, посмішку, які, як відомо, теж допомагають в одужанні.

Сьогодні клініка оториноларингології, зважаючи на бойові дії в Україні, працює у посиленому режимі. Оперативні втручання проводяться із застосуванням сучасного медичного обладнання, наприклад, сучасної оптики — ендоскопів та мікроскопів. Тут успішно виконуються естетичні операції з одночасним відновленням та реконструкцією форми і функції носа.

— Ми готові й серед ночі прооперувати пацієнта, якщо виникне така необхідність, — продовжує полковник медичної служби Іван Кузьмук. — Такі випадки, до речі, вже були. Та ніхто з моїх колег не ремствує. Сьогодні, коли вирішується доля України, кожен повинен зробити свій внесок. Ми, медики, не воюємо зі зброєю в руках. Наша зброя — медичний інструментарій. І ми намагаємося робити свою справу професійно та сумлінно. Цим самим не лише лікуємо людей, а і дбаємо про боєздатність українського війська, яке відстоює сьогодні територіальну цілісність і державність України.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

На знімку: полковник медичної служби Іван Кузьмук обстежує пораненого десантника старшину Василя Москаленка.

ВІДГУКИ ВДЯЧНИХ ПАЦІЄНТІВ

У клініці оториноларингології Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України пройшли лікування десятки військовослужбовців — учасників антитерористичної операції. Багатьох тут не просто пролікували, а й повернули до повноцінного життя. Пацієнти, з якими я спілкувався, за це щиро вдячні і лікарям, і медичним сестрам.

Андрій ЛИСИЙ,
солдат Збройних Сил України

— Під час бою з переважаючими силами противника дістав важке поранення. Після надання первинної медичної допомоги в районі бойових дій мене доправили до Військово-медичного клінічного центру Північного регіону, який знаходиться у Харкові. Після нетривалого лікування потрапив до Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України.

Тут мене оперував полковник медичної служби Володимир Головко. Я, звісно, не знаю усіх тонкощів операції, але після неї сталися разючі переміни: у мене почав відновлюватися слух. За це я щиро вдячний Володимиру Володимировичу та його колегам.

Юрій СЛЮСЬ,
доброволець

— Під час звільнення одного з населених пунктів Луганщини отримав поранення шиї з пошкодженням гортані. Після цього я не лише вкрай погано почувався, а й нічого не чув. Потрапивши до клініки оториноларингології, був прооперований підполковником медичної служби Валентином Олейніковим та лікарем-оториноларингологом Сергієм Лакізою. Тепер мій слух поступово відновлюється.

Василь МОСКАЛЕНКО,
старшина-десантник

— Напишіть, що я дуже вдячний колективу клініки оториноларингології, яку очолює полковник медичної служби Іван Олександрович Кузьмук. Я отримав акустичну травму обох вух і практично нічого не чув. Сьогодні почуваюся краще.

За час перебування тут я і мої товариші-однополчани, інші військовики переконалися, що тут працюють справжні професіонали і дуже доброзичливі люди.

Тепле слово хочеться сказати і про його колег. Зокрема про заступника начальника клініки полковника медичної служби Андрія Самойленка, старшого ординатора полковника медичної служби Володимира Головка, підполковника медичної служби старшого ординатора Валентина Олейнікова. Незважаючи на зайнятість повсякденними справами, пов'язаними з лікуванням пацієнтів, вони завжди знаходять кілька хвилин для спілкування з нами, з нашими рідними в невимушеній обстановці.

З пацієнтами клініки оториноларингології спілкувався Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

БЛАГОДІЙНА ДОПОМОГА

ВІЙСЬКОВОМУ ГОСПІТАЛЮ ВІД ТАМПЛІЄРІВ

Житомирський військовий госпіталь отримав хірургічні та перев'язувальні матеріали на суму понад 70 тисяч гривень від представників Міжнародного Ордену Лицарів Тамплієрів Єрусалима, повідомляє прес-служба МОЗ України.

За словами офіційного представника Міжнародного Ордену Лицарів Тамплієрів Єрусалима в Україні Миколи Сергієнка, ця міжнародна гуманітарна християнська організація поширює свою благодійну діяльність у 42-х країнах світу. Впродовж року благодійники ордену підтримували українських військових, а Житомирському військовому госпіталю допомагають вперше.

«Сьогодні ми спрямовуємо благодійну допомогу саме цьому закладу, — акцентував Микола Сергієнко, — та запевняємо, що наша допомога не буде разовою акцією».

Начальник Житомирського військового госпіталю Олександр Серебряков подякував благодійникам за допомогу та зазначив, що зараз тут лікуються 317 хворих, 109 із них — учасники АТО.

У планах благодійників ордену передати Житомирському військовому госпіталю партію медичного обладнання.

12 КВІТНЯ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ АВІАЦІЇ І КОСМОНАВТИКИ

КРІЗЬ ТЕРНЯ ДО ЗІРОК

Минулий рік був непростим для ракетно-космічної промисловості України. Глибока кооперація з російськими підприємствами, яка складалася десятиліттями, через нинішню військово-політичну ситуацію розірвалася. Однак авіакосмічна галузь продовжує демонструвати здатність працювати самостійно, незважаючи на зовнішні чинники.

Україна разом із Туреччиною планує започаткувати багатомільярдну космічну програму. У ході візиту Президента Туреччини та урядової делегації до України зазначалося, що сторони планують активізувати спільну роботу з розвитку проектів державно-приватного партнерства.

Варто зазначити, що підприємства ракетно-космічної галузі України сьогодні здатні забезпечити розробку ракет-носіїв різних типів навантаження та двигунів до ракет-носіїв, а також можуть надавати послуги із виведення на орбіту космічних апаратів різного призначення.

Окрім цього, українські фахівці володіють достатнім досвідом для розробки супутників, зокрема дистанційного зондування Землі. Ці апарати традиційно використовуються і для виконання завдань у сфері безпеки. Окрім супутників, що здатні передавати на Землю зображення різної роздільної здатності, українські спеціалісти також можуть створювати телекомунікаційні супутники. Водночас фахівці національного ракетобудування надають послуги зі створення центрів прийому та обробки інформації у країнах, які замовили в Україні виготовлення супутників.

Окрім розширення співробітництва з Туреччиною, важливою новиною для провідного українського підприємства із виробництва ракетно-космічної техніки та технологій оборонного, наукового та народногосподарського призначення ДП «КБ «Південмаш» є плани розмістити на підприємстві державне оборонне замовлення. Глава держави зазначив, що з політичного боку намагатиметься зробити все можливе, щоб завантажити українські підприємства роботою. За його словами, при цьому підприємство має бути «конкурентоспроможним або дати дорогу іншим».

Заяви Президента України дають підстави сподіватися, що подолання кризових явищ на підприємствах космічної галузі вже не за горами. Державному підприємству «КБ «Південне» ім. М.К. Янгеля» та ДП «КБ «Південмаш» необхідні нові проекти, нові партнери, які знизять залежність українського ракетобудування від російських проектів.

За словами генерального конструктора — генерального директора ДП «КБ «Південне», академіка НАН України Олександра Дегтярьова, з метою забезпечення незалежного і оперативного доступу до космічної інформації на користь безпеки України ДП «КБ «Південне» розробляє оглядовий космічний апарат дистанційного зондування Землі (КА ДЗЗ) «Січ-2-1». «Проведений аналіз показав, що космічний апарат може бути створений КБ «Південне» за рахунок власних коштів у кооперації з підприємствами-співвиконавцями галузі протягом двох років. Особливо варто зазначити, що ми починаємо роботи щодо створення засобів ДЗЗ із високою просторовою здатністю на рівні одного метра. Важливим чинником отримання повного спектра супутникової інформації є взаємодоповнююча можливість одночасного отримання інформації з космічних апаратів детального і оглядового спостереження. Така система в комплексі дасть змогу ефективно вирішувати велике коло завдань на користь підвищення безпеки країни», — зазначив генконструктор.

У нових умовах КБ розширило кооперацію з науковими організаціями Європи. У 2014 році КБ проводило роботи за декілька проектами Сьомої рамкової програми ЄС. Серед них, зокрема, спільні дослідження з питань видалення так званого «космічного сміття», дослідження властивостей неметалічних конструкційних матеріалів тощо.

У співпраці з італійською компанією «Fiat Avio» КБ «Південне» розробило, а «Південмаш» виготовляє рухову установку четвертого ступеня європейської ракети-носія «Вега». У лютому цього року здійснений четвертий черговий успішний запуск цього носія з космодрому Куру (Французька Гвіана). Між КБ «Південне», «Південмашем» і «Avio» вже підписаний контракт на виготовлення і поставки чергової партії рухових установок.

Одним із найскладніших завдань для національного ракетобудування є відновлення участі українських виробників у програмі «Морський старт». За умови відновлення пусків за цією програмою ДП «КБ «Південмаш» отримає ще одну додаткову гарантію на подолання кризових явищ на підприємстві, а значить і в галузі. Тож сподіватимемося, що нинішній рік для українського космосу стане кращим за попередній.

Наталія ПЕЧОРІНА,
«Народна армія»

ПІДКОРЮВАЧІ ВСЕСВІТУ

ЗОРЯНІ МИТІ УКРАЇНСЬКИХ АСТРОНАВТІВ

Улітку 1962 року Павло Попович став першим космонавтом-українцем, а Леонід Каденюк, повторивши 1997-го його шлях, першим космонавтом незалежної України.

Українці зробили величезний внесок у справу освоєння космосу. Тисячі вчених, інженерно-технічних працівників десятків українських науково-дослідних інститутів, підприємств кували космічні перемоги СРСР. Чого варті лише імена Сергія Корольова, Олександра Глушкова, які нині відомі у всьому світі! Академік Андрій Сахаров вважав, що без «Сергія Корольова Радянський Союз навряд чи міг би конкурувати з США на рівних щодо космічних польотів».

Серед радянських космонавтів було багато наших земляків. Сьогодні ми розповімо лише про двох із них: двічі Героя Радянського Союзу Павла Поповича і Героя України Леоніда Каденюка. Вони різні за характерами, життєвими поглядами, виконували різні завдання і різних країн. Але є те, що єднає обох: вони — українці.

…12 серпня 1962 року. З космодрому «Байконур» стартував космічний корабель «Восток-4»,

який пілотував українець за походженням Павло Попович. Цей політ був унікальним: його особливість полягала у тім, що на орбіті вже знаходився «Восток-3» під керуванням Андріана Ніколаєва. Балістики так розрахували траєкторію, що після виходу на орбіту «Восток-4» опинився за 4–5 кілометрів від «Востока-3».

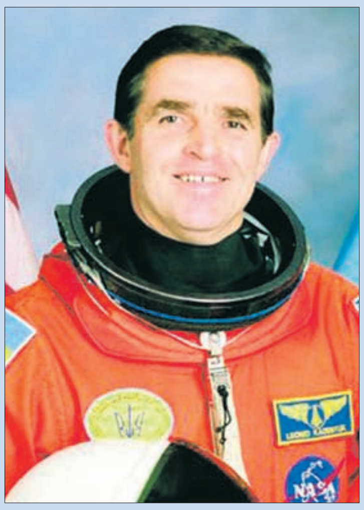
Ось як Павло Романович згадує свій перший політ через багато років:

«Я пишався, що став першим українцем, який побував у космосі. Першою піснею, яка пролунала на орбіті під час нашого польоту, була чудова лірична пісня «Дивлюсь я на небо та й думку гадаю…» Правда далі я її дещо перефразував: «…ось я сокіл, і ось я літаю!..»

Шлях до підкорення космосу в Леоніда Каденюка видався надзвичайно довгим і виснажливим. Адже між закінченням льотного училища і польотом у космос минуло аж 26 років!

Так, по закінченні Центру підготовки льотчиків-випробувачів він отримав відповідну кваліфікацію й приступив до загальнокосмічної підготовки.

У 1988–1990-х роках проходить інженерну и льотну підготовку за програмою «Буран» як його командир. При цьому бере активну участь у відпрацюванні глісади зниження при посадці космічного корабля «Буран» на літаках МіГ-31 та МіГ-25. Незабаром по повній програмі пройшов підготовку в якості командира транспортного корабля «Союз-ТМ».

Леонід Каденюк також брав участь у розробці та випробуваннях авіаційно-космічних систем, при чому як у ескізному, так і макетному проектуванні, опанувавши понад 50 типів та модифікацій літаків різного призначення. Готуючись до космічного польоту, який все відкладався, він пройшов ґрунтовну підготовку з проведення різноманітних наукових експериментів на борту космічного корабля. За такими напрямами як біологія, медицина, метрологія, екологія, дослідження природних ресурсів Землі із космосу тощо.

Чому я переказую ці факти з життя першого космонавта незалежної України? Відповідь проста: щоб читач краще зрозумів, наскільки довгим, а то й тернистим видався його шлях у космос. Але, незважаючи на довгі роки підготовки, тренувань обставини склалися так, що полетіти в космос у якості радянського космонавта Леоніду Каденюку все ж не довелося…

Ще у 1990 році за ініціативою Леоніда Кравчука, який на той час обіймав посаду голови Верховної Ради Української РСР, порушувалося питання про запуск в Радянському Союзі космічного корабля з українським екіпажем: Леонід Макарович добре знав, що серед потенційних космонавтів є чимало українців за походженням. Москва, за спогадами Леоніда Каденюка, підтримала ініціативу Кравчука, і такий екіпаж під його керівництвом розпочав інтенсивну підготовку. Та розпад СРСР, здавалось, назавжди поховав прагнення незалежної України «відрядити» на навколоземну орбіту свого громадянина та 13 травня 1994 року президенти України і США оголосили про участь Леоніда Каденюка в польоті на «Шатлі». Національне космічне агентство України спільно з НАСА розпочали підготовку до космічного польоту і наукових експериментів. Тривала вона 3 роки, після чого у лютому 1996-го Каденюка зарахували до групи українських космонавтів НКАУ, що передбачало підготовку до космічного польоту. З листопада 1996-го по листопад 1997-го разом з космонавтом-дублером Ярославом Пустовим він пройшов підготовку в американському космічному центрі ім. Джонсона.

19 листопада 1997 року Леонід Каденюк у складі екіпажу, до якого увійшли громадяни Сполучених Штатів та Японії, на «Колумбії» стартував у космос, а 5 грудня приземлився. Політ тривав 15 діб 16 годин і 35 хвилин.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

ДУХОВНІСТЬ

СВІТЛИЙ ДЕНЬ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Великдень — одне з найвеличніших християнських свят. Цей світлий день відзначають усі віруючі світу на згадку про Воскресіння Ісуса Христа.

Святкування православного та католицького Великодня припадає на різні дні, адже церкви послуговуються літочисленням за різними календарями. Православні християни — за юліанським, а католики — за григоріанським. Саме тому цього року католики відзначали Пасху 5 квітня, православні ж святкуватимуть Великдень 12 квітня.

Свою назву день Воскресіння Ісуса Христа отримав від єврейського свята Пасхи, присвяченого звільненню від рабства ізраїльтян з Єгипту. Запозичення назви іудейського свята пояснюється тим, що всі трагічні події земного життя Ісуса Христа сталися перед єврейською Пасхою, а Його Воскресіння — в ніч на Великдень.

Євангеліє оповідає, що в п'ятницю на страсному тижні Ісус Христос був розіп'ятий на хресті та похований у печері, розташованій недалеко від місця страти. У ніч із суботи на неділю Марія Магдалина й дві жінки, що прийшли до труни, щоб омити і намастити пахощами Його тіло, виявили, що труна порожня. «Коли ж, дивувалися вони про це, ось два мужі в одежах блискучих з'явились при них. І коли вони були в страху і нахилили лице до землі, сказали їм: Чого шукаєте Живого між мертвими?» (Лк. 24: 4 — 5).

До святкування Великодня усі віруючі готуються сім тижнів під час одного з найсуворіших постів — Великого посту. Вважається, що саме стільки часу провів у пустелі Ісус Христос до свого розп'яття.

Великодня служба Божа між Великою суботою та неділею триває всю ніч. У церквах та храмах проводиться особлива урочиста служба — Великодня заутреня. Найцікавіший момент настає рівно опівночі, коли священик каже: «Христос Воскрес!», а всі віруючі відповідають: «Воістину Воскрес!»

Найвеличнішим є ритуал, коли після служби процесія тричі обходить навколо церкви, а потім починається процедура освячення. У деяких храмах одразу після заутрені служать Великодню літургію, яка триває близько двох годин.

Відповідно до столітніх традицій, у цей день віруючі освячують в церквах великодні кошики, які мають надзвичайно глибоке духовне значення. Важливим є те, що кожен продукт у святковому кошику несе певне символічне значення.

Найголовнішим продуктом є паска, яка являє собою символ Ісуса Христа. Здавна було прийнято, щоб кожна господиня готувала її самостійно, вкладаючи всю свою любов. Всередині паски або поруч із нею має горіти свічка, яка несе світло та Божу благодать. Важливими компонентами кошику є крашанки, які символізують відродження життя та перемогу над смертю. З молочних продуктів обов'язково має бути масло та сир, які означають жертовність Бога та Його благодать. Має лежати у кошику й сіль, що є символом гіркоти, яку має пізнати кожен віруючий, а також ковбаса та шинка — символ прощення, червоне вино, яке символізує Божу кров. І обов'язково має бути рушничок, бажано, щоб його вишила власноруч господиня, оскільки нитки символізують життя.

Цей день прийнято проводити у колі найрідніших людей. Найперше, що необхідно з'їсти за святковим сніданком, — паску та яйця, а вже потім можна приступати до решти смаколиків. У день Великодня замість звичайного привітання прийнято христосуватися. Так, одні люди кажуть: «Христос Воскрес!», а інші їм відповідають — «Воістину Воскрес!» Далі необхідно привітати один одного триразовим поцілунком, оскільки воскресіння Ісуса Христа є величезним щастям для всіх нас.

Олена КРУГЛЄНЯ, «Народна армія»

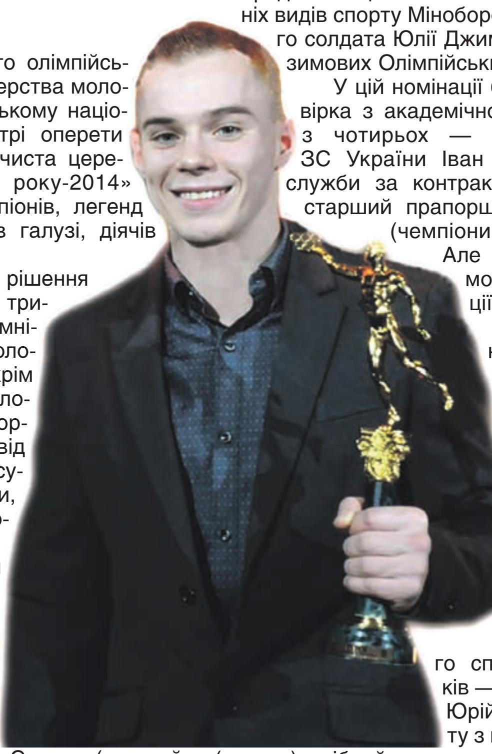
ЗНАЙ НАШИХ!

АРМІЙЦІ — ЛАУРЕАТИ «СПОРТИВНОГО ОСКАРУ»

З ініціативи Національного олімпійського комітету України і Міністерства молоді та спорту України в Київському національному академічному театрі оперети відбулася Всеукраїнська урочиста церемонія «Герої спортивного року-2014» за участю олімпійських чемпіонів, легенд спорту, тренерів та фахівців галузі, діячів культури та мистецтв.

До останнього моменту рішення Української академії спорту трималося у таємниці, і тим приємнішим та хвилюючим було оголошення самих переможців. Окрім ексклюзивних статуеток, дипломів, квітів усі переможці «спортивного Оскару» отримали від організаторів та спонсорів сучасні гаджети, страхові поліси, спортивну екіпіровку та грошові премії.

У номінації «Найкращий спортсмен року» переміг Олег Верняєв (працівник ЗС України, команда майстрів з окремих олімпійських видів спорту ЦСК ЗС України) — чемпіон світу та Європи зі спортивної гімнастики (вправи на брусах), бронзовий призер чемпіонату Європи (опорний стрибок, командна першість) **(на знімку)**.

У цій номінації всі три претенденти — представники ЗС України. Також було номіновано солдата служби за контрактом борця Жана Беленюка (призер чемпіонату світу, чемпіон Європи), веслувальника лейтенанта Юрія Чебана (чемпіона та призера минулорічного чемпіонату світу).

«Найкращою командою року» стала жіноча збірна України з біатлону у складі Олени Підгрушної, Віти Семеренко, Валі Семеренко та представниці навчально-спортивної бази літніх видів спорту Міноборони України старшого солдата Юлії Джими — чемпіонки XXII зимових Олімпійських ігор в естафеті.

У цій номінації була й чоловіча четвірка з академічного веслування (три з чотирьох — армійці: працівник ЗС України Іван Довгодько, солдат служби за контрактом Дмитро Міхай, старший прапорщик Артем Морозов (чемпіони світу та Європи). Але вони здобули перемогу в іншій номінації — «Сенсація року».

Також була номінована жіноча збірна України з фехтування на шаблях (чотири з п'яти — армійці: старші сержанти Ольга Жовнир і Галина Пундик, працівники ЗС України Олена Вороніна та Аліна Комащук).

Герой українського спорту серед чоловіків — старший лейтенант Юрій Чебан (чемпіон світу з веслування на каное (спринт), срібний призер чемпіонату світу (естафета).

Переможці в номінаціях «Найкращий спортсмен року», «Найкраща спортсменка року», а також «Герой українського спорту» серед чоловіків і жінок від Національного олімпійського комітету України отримали ще й фінансову премію в розмірі 50 тисяч гривень.

Інф. «НА»

ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

Кров, пролита для великої мети, не засихає.

Симон ПЕТЛЮРА

***

Народ, що не знає своєї історії, є народ сліпців.

Олександр ДОВЖЕНКО

***

Над усе — честь і слава, військова справа, щоб і сама себе на сміх не давала, і ворога під ноги топтала.

Пантелеймон КУЛІШ

ДЛЯ ВОЇНІВ АТО

УКРАЇНЦІ ВСЬОГО СВІТУ ГУРТУЮТЬСЯ

До Військово-медичного клінічного центру Західного регіону нещодавно завітали учасники концертного туру українськими містами «Незабутня Квітка», присвяченого пам'яті відомої за океаном під іменем Касеу Cisyk (КейСі) львів'янки Квітки Цісик. До пацієнтів медичної установи прийшли засновник благодійного фонду боротьби з онкологічними захворюваннями «Незабутня Квітка», одесит, який два десятиріччя проживає у США, продюсер Олександр Гутмахер, громадські діячі з Канади та США Сюзана Романюк та Ендрю Ластовецький, канадська співачка Стефанія Романюк.

За словами Олександра Гутмахера, українська діаспора докладає чималих зусиль для того, аби допомогти малій батьківщині в боротьбі з проросійськими бандами бойовиків, які окупували окремі райони Луганської та Донецької областей. З цією метою об'єдналися численні осередки українців Канади, США, Бразилії, Аргентини, благодійні фонди різноманітного спрямування, громадські організації.

— З-поміж багатомільйонного представництва закордонних українців та їхніх нащадків є чимало небайдужих патріотів, яким болісна війна, розв'язана на теренах нашої держави. Чимало з них вже більше року надають адресну допомогу українським військовим, зокрема через волонтерів та волонтерські організації в Україні («Save Ukraine», «Крила Фенікса», «Крила Надії», «Народний тил»). Спільними зусиллями купуються медичні препарати для забезпечення потреб військових госпіталів, кровоспинні засоби та елементи спорядження для бійців у АТО. Передається велика кількість речей, перш за все дитячих, для вимушених переселенців зі Сходу України. Хочу зазначити, що наша чарівна Стефанія також активіст волонтерського руху канадського Калгарі. Нещодавно вона передала на потреби одного з бійців, який тут перебуває на лікуванні, майже 2,5 тисячі канадських доларів, зібраних під час благодійного концерту. Приємно, що сума пожертви дозволила провести на його серці якісну операцію і відтепер пацієнт житиме повноцінним життям на радість своїй родині, — зазначив Олександр Гутмахер.

Народжена в Канаді молода співачка, дипломант конкурсів виконавців творів українських композиторів мецо-сопрано Стефанія Романюк у своєму зверненні до присутніх була небагатослівною, лише висловила сподівання на те, що біда, яка прийшла на землю її дідів мине, і слід робити все можливе, аби це сталося якомога швидше.

— Бракне слів висловити ті емоції, які переповнюють мене від спілкування з вами. Ви — герої, які не побоялися стати на боротьбу з ворогом. Бажаю вам швидкого одужання та міцного козацького здоров'я.

Натомість на сцені гостя дала волю своїм почуттям сповна — її натхненне виконання творів популярного українського пісняра, композитора, галичанина Богдана Весоловського і, зокрема, танго «Бували дні» зворушило й зігріло душевним теплом бійців, а тематичні джазові композиції не лише збурили гармонію мистецької акції, а й викликали хвилі емоційної зворушеності глядачів у залі та бурхливі оплески.

Окрім заокеанської гості, підтримати військовослужбовців — учасників антитерористичної операції, які відновлюють здоров'я після поранень, прийшли також учасники дитячого хору «Радуниця», що діє при львівській СЗШ №54.

Віталій ІВАНОВ, Львів

Наступний номер газети «Народна армія» вийде у четвер, 16 квітня 2015 року.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20182
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 40632

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та рекламу несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.